

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae
Covalenco Elena
Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Gangan Ivan Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx
r-nul Xxxxx, domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 16.11.2016 - 27.04.2017

2. instanța de apel: 25.05.2017 - 13.09.2017

3. instanța de recurs: 13.11.2017 - 19.12.2017

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 27 aprilie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Gangan Ivan Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani;

- art. 266 alin. Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 4 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că la data de 24 iulie 2016 în jurul orei 23.00, Gangan Ivan, conducând automobilul de model „Nissan Primera” cu n/î XXXXX pe str. Alexandru cel Bun or. Ialoveni pe timp de noapte, fără a pune în funcțiune dispozitivele de iluminare, în apropierea magazinului II „Anatol&TVR”, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, manifestând sine încredere criminală,

încălcând prevederile pct. 11 lit. f), pct. 14 lit. a), pct. 34.1, pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d), precum și alin. (2) al Regulamentului circulației rutiere, conform cărora pe timp de noapte la autovehiculele în mișcare dispozitivele de iluminare și semnalizare luminoasă trebuie puse în funcțiune, conducătorul de vehicul este obligat la trecerile pentru pietoni să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului, acestuia îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, el trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, de starea vehiculului și situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, neținând seama de prevederile sus-menționate a tamponat pietonul, Luca Efimia Fiodor, care în acel moment traversa strada la trecerea de pietoni. În rezultatul impactului, Luca Efimia, a căpătat potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 125D/1642 din 25.10.2016 traumatisme ce se califică ca vătămare corporală gravă, după criteriul pericolului pentru viață, ce are legătură cauzală cu decesul victimei.

Tot el, la data de 24 iulie 2016, în jurul orei 23.15, după comiterea accidentului rutier, ignorând prevederile pct. 12.1 lit. a), b), c) și g) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează expres că, conducătorul de vehicul într-un accident în trafic rutier este obligat să oprească imediat vehiculul implicat în accident, să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, să acorde primul ajutor și să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil, să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală, să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție, neținând seama de regulile sus-menționate a părăsit locul accidentului rutier.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului, Gangan I., au fost calificate *de drept* în baza art. 264 alin. (4) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a provocat decesul unei persoane, săvârșit în stare de ebrietate*, precum și în baza art. 266 Cod penal – *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conduce mijlocul de transport*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza:

- art. 264 alin. (4) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani;

- art. 266 alin. Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsă definitivă 6 ani 6 luni închisoare,

cu executare în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că:

- în privința inculpatului a fost stabilită o pedeapsă vădit prea blândă și nu poate fi considerată legală, și întemeiată din motiv că aceasta nu va aduce la corectarea și reeducarea inculpatului, ulterior nu va condiționa restabilirea echității sociale;

- instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor și în special de faptul, că în rezultatul comiterii faptelor incriminate lui Gangan I., în consecință, a decedat o persoană. Mai mult ca atât, reieșind chiar din declarațiile inculpatului făcute la faza urmăririi penale, cât și cele date în instanța de judecată, acesta urcându-se la volanul automobilului, realiza faptul că este în stare de ebrietate avansată, și cu toate acestea aflându-se în prezența unei treceri de pietoni nu a încetinit mersul automobilului, cum este prevăzut de către Regulamentul circulației rutiere, ba chiar mai mult reușind să o tamponeze pe Luca Eftimia, fiind în automobil nici nu s-a oprit, încercând să acorde careva ajutor victimei, cu toate că realiza cu certitudine că s-a produs o tamponare, eschivându-se de la fața locului, fiind ulterior oprit de către colaboratorii de poliție.

3.2 Inculpatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- a declarat prin înscris autentic recunoașterea faptelor imputate, prevăzute de art. art. 264 alin. (4), 266 Cod penal și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală;

- succesorul părții vătămate, Luca Victor, a declarat că nu are pretenții de ordin material și moral față de inculpat, deoarece au fost restituite toate cheltuielile pretinse;

- după stabilirea tuturor circumstanțelor atenuante pe dosar, precum ar fi: căința sinceră, săvârșirea infracțiunii pentru prima dată, anterior nu a fost judecat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, benevol a reparat daunele materiale cauzate prin infracțiune, are un copil minor la întreținere, consideră că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră;

- circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar corectarea și reeducarea poate avea loc și fără a fi deținut în penitenciar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror și admis apelul declarat de către inculpat, fiind casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Gangan I., recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4), 266 Cod penal, potrivit art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată acestuia i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani, obligându-l ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare

exemplară, și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, legalitatea și temeinicia sentinței a fost constatată de către părți, doar sub aspectul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, Gangan I., în raport cu argumentele apelanților a constatat, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele ce atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a constatat, că acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. art. 264 alin. (4), 266 Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunile respective se califică ca infracțiune gravă, respectiv, ușoară.

Din materialele cauzei penale instanța de apel a desprins, că din revendicarea eliberată în privința lui Gangan I., rezultă că acesta anterior nu a fost atras la răspundere penală. Din conținutul cazierului contravențional rezultă, că în perioada de timp 01.01.2015-28.07.2016 în privința inculpatului nu au fost înregistrate careva contravenții. Prin recipisa semnată la data de 27.03.2017 se atestă că succesorul legal al părții vătămate, Luca Victor, a primit suma de 76.000 lei în contul datoriei pe cazul Luca Eftimia, care a decedat în urma accidentului rutier. Careva pretenții materiale și morale nu are.

Totodată, instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei penale vizate în apel a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală și potrivit pct. 8) al acestui articol, inculpatul, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să fie înfăptuită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În contextul argumentelor acuzatorului de stat, referitor la aplicarea unei pedepse penale mai aspre inculpatului, instanța de apel le-a considerat nefondate, iar pedeapsa penală aplicată de către prima instanță, sub aspectul executării acesteia este prea aspră și care este inechitabilă în coraport cu circumstanțele cauzei și cu personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a considerat, că procurorul nu a invocat, iar din materialele cauzei penale nu se desprinde nici o circumstanță agravantă sau alte date negative ce ar caracteriza personalitatea inculpatului, Gangan I., deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că acesta anterior nu a fost atras la răspundere penală, a recunoscut vina la comiterea infracțiunilor imputate și sincer s-a căit de cele comise,

fapt ce se constată prin atitudinea lui față de succesorul legal al părții vătămate, reparând benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În cele din urmă, instanța de apel a considerat eronată soluția primei instanțe privind dispunerea executării reale a pedepsei sub formă de închisoare, deoarece nu au fost luate în vedere scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 61, 75 Cod penal, respectiv, nu s-a ținut cont de circumstanțele reale ale cauzei și de personalitatea inculpatului Gangan I.

Reieșind din scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, instanța de apel a constatat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, deoarece din materialele și circumstanțele cauzei penale, ținând cont de persoana celui vinovat rezultă, că la moment inculpatul nu prezintă pericol sporit pentru societate, fiind posibilă atingerea scopului pedepsei prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut lipsa circumstanțelor ce ar agrava situația inculpatului sau ar caracteriza negativ personalitatea acestuia.

Astfel, instanța de apel a accentuat faptul, că inculpatul, Gangan I., anterior nu a fost atras la răspundere penală, este la prima abatere de la legea penală, are la întreținere un copil minor, ceea ce permite de a concluziona că ultimul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui nu este o măsură necesară, și echitabilă, în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În contextul circumstanțelor menționate supra, instanța de apel individualizând pedeapsa penală în privința inculpatului, sub aspectul executării acesteia, a stabilit că în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, privind dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece după cum a fost reiterat, personalitatea lui Gangan Ivan nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu va aduce atingere scopului pedepsei penale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- pedeapsa individualizată de instanța de apel, nu răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane;

- urma să se i-a în considerație că inculpatul a comis o infracțiune din imprudență, însă în stare de ebrietate alcoolică și care s-a soldat cu decesul victimei, care traversa strada regulamentară la trecerea semnalizată pentru pietoni, după care a și părăsit locul accidentului rutier, săvârșind și o infracțiune din intenție;

- soluția instanței de apel nu este conformă jurisprudenței naționale, potrivit căreia recunoașterea vinovăției, ce atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de a admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârii atacate, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

În recursul declarat, procurorul invocă temeiurile stipulate de pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și în cazul aplicării pedepselor individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că autorul își exprimă dezacordul aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului pentru infracțiunile săvârșite, iar instanța de apel eronat a adoptat o hotărâre de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința ultimului, ce reprezintă o soluție de pedeapsă prea blândă, inechitabilă și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise și a scopului pedepsei penale.

Analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, soluția instanței de apel în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs relevă că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sânt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana

a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

În prezenta cauză supusă judecării, Colegiul reține că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani și care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiune gravă, precum și infracțiunea stipulată de art. 266 Cod penal, sancțiunea căreia prevede inclusiv pedeapsa cu închisoare de până la 2 ani, care conform art. 16 alin. (2) Cod penal, este considerată o infracțiune ușoară, iar cauza a fost examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Din conținutul sentinței, la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de faptul că accidentul rutier a fost săvârșit în stare de ebrietate cu grad avansat de către ultimul și ca consecință a survenit decesul victimei, precum și de părăsirea locului accidentului, din care considerente prima instanță a ajuns la concluzia de a-i numi lui Gangan I. pedeapsă cu executare reală, conform art. 84 alin. (1) Cod penal, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, pe un termen de 4 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Însă, instanța de apel a apreciat, că prima instanță greșit a concluzionat asupra modalității de executare a pedepsei penale de către inculpat sub formă de închisoare, fără a ține cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 61, 75 Cod penal, precum și de circumstanțele reale ale cauzei, și personalitatea celui vinovat. În cele din urmă, instanța de apel a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, învederând lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea ultimului, care anterior nu a fost tras la răspundere penală, este la prima abatere de la legea penală, are la întreținere un copil minor, a conștientizat și s-a căit de cele comise, de conduita acestuia de până la comiterea infracțiunii, ducând un mod de viață responsabil și corect.

Așadar, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul remarcă că, în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul penal lărgit, constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de apel a pus accentul mai mult pe personalitatea persoanei vinovate, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunilor săvârșite în ansamblu, urmările prejudiciabile survenite și influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului. Astfel, instanța de recurs consideră, că instanța de apel neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal. Prin urmare, Colegiul notează, că la individualizarea pedepsei, prima instanță justificat a ținut cont și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, fiind comisă prin varianta agravată a acesteia, ce s-a soldat cu urmări grave, în urma cărora a decedat o persoană în etate, care traversa regulamentar la trecerea de pietoni. Circumstanțele producerii impactului rutier ca rezultat al întrebuițării băuturilor alcoolice de către inculpat, care deși nu constituie o circumstanță agravantă judiciară în cauza dată, totuși a influențat comportamentul manifestat de inculpat, ducând la producerea impactului rutier, cu urmările fatale survenite. Astfel, în viziunea instanței de recurs, fapta comisă de inculpat, prezintă un pericol sporit pentru societate și în special pentru participanții la trafic, în contextul în care ultimul a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, ceea ce a constituit comiterea unei infracțiuni, cu intenție directă, fără a încerca de a acorda primul ajutor părții vătămate, fapt ce denotă că vinovatul, Gangan I., a dat dovadă de nepăsare și iresponsabilitate față de viața și sănătatea persoanei accidentate, care sunt valori supreme ocrotite de legea penală. Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse reale cu executare, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Faptul, că la caz sunt reținute și împrejurări referitoare la personalitatea inculpatului, menționate mai sus, ce-i atenuază răspunderea penală, sunt în măsură

de a justifica aplicarea unei pedepse cu reducerea termenului, stabilindu-i-se, una mai aproape de minima limită a sancțiunii prevăzute de legea penală, imputată ultimului

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa de 4 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani stabilită în sarcina inculpatului, inclusiv pentru comiterea unui concurs de infracțiuni, cu reducere a 1/3 din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect de către prima instanță și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

În concluzie, Colegiul statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de apel cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecință, Colegiul penal lărgit statuează, că pedeapsa individualizată de prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel greșit a admis apelul inculpatului și prin pronunțarea unei noi hotărâri prin care a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, față de vinovatul Gangan I., a comis o eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, adică pedeapsa stabilită a fost individualizată contrar prevederilor legale.

În astfel de condiții, Colegiul conchide că, temeiul la care se referă recurentul, este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în cauza penală privindu-l pe Gangan I.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Gangan Ivan Xxxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoriai Hîncești sediul Ialoveni din 27 aprilie 2017, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, în baza art. 266 Cod penal, la 1 an închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă - 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Dispozițiile referitoare la corpurile delictelor, la fel se mențin.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Gangan Ivan Xxxxx, urmează a fi calculat din momentul reținerii.

În termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Gangan Ivan Xxxxx, urmează a fi inclusă perioada aflării acestuia în arestare preventivă și în arestare la domiciliu de la data de 24 iulie 2016 până la data de 22 septembrie 2016, inclusiv.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 17 ianuarie 2018.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion